

Κρήτης Ευγένιος: “Η ζωή δεν σταματά στον τάφο με τον θάνατο”

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Κρήτης](#)

Τις πατρικές του ευχές στέλνει μαζί με το λαμπροφόρο μήνυμα της Αναστάσεως ο [Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ευγένιος](#). Ο Σεβασμιώτατος σημειώνει ότι το μήνυμα της ανάστασης του Χριστού είναι ίσως πιο επίκαιρος από ποτέ άλλοτε, με αφορμή τις ιαχές των πολέμων και την οσμή του θανάτου που εξαιτίας τους μας κυκλώνει από παντού.

“Μέσα στο κλίμα της γενικότερης συγχύσως, ίσως καί απαισιοδοξίας για κάποιους, αισθανόμαστε την ανάγκη, με την εφετεινή μας αυτή Πασχαλινή Εγκύκλιο, να ζητήσομε «από φίλους καί αδέλφια» προσευχή καί περίσκεψη για όλα όσα μας πονούν καί μας πληγώνουν, για όσα μας προβληματίζουν καί μας αγχώνουν. Καί ταυτόχρονα να επισημάνομε, πως οφείλομε να ανανήψομε, να αναστηθούμε, να συνεχίσομε τον αγώνα, να παλέψομε, να αντισταθούμε, να ζήσομε αληθινά καί όχι απλά να επιβιώσομε”,

σημειώνει.

“Μέσα στην Εκκλησία βρίσκεται η σωτηρία. Όποιος είναι μέλος της Εκκλησίας δεν φοβάται το θάνατο – δεν υπάρχει θάνατος για όποιον είναι μέσα στην Εκκλησία του Χριστού. Για τον άνθρωπο που έχει μπε μέσα του ο Χριστός δεν υπάρχει ούτε θάνατος... Η ζωή δεν σταματά στον τάφο με τον θάνατο”, προσθέτει.

“Αυτό το δώρο μας έκανε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, να μπορούμε να πιστεύουμε, να ελπίζουμε και να αγαπούμε. Να ανασταινόμαστε καθημερινά από τις πτώσεις μας, για να συναναστηθούμε και να συνδοξασθούμε μαζί Του στη Βασιλεία Του. Με αυτούς τους παλμούς της αιωνιότητας διερχόμαστε τη ζωή μας, προπέμπομε τους κεκοιμημένους αδελφούς μας και ετοιμαζόμαστε για τη δική μας διάβαση από τα πρόσκαιρα στα παντοτινά”, καταλήγει.

Αναλυτικά η Πασχαλινή Εγκύκλιος:

Προφέρουμε με ιερό δέος και συγκίνηση αυτήν τη διαπίστωση, που ταυτόχρονα γίνεται ευχή, καθώς βρισκόμαστε στην πρόκληση να εορτάσουμε και πάλι, πνευματικά και αληθινά, τη μεγάλη εορτή της λαμπροφόρου Αναστάσεως του Χριστού μας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για εμάς.

Στους ταραγμένους καιρούς μας, που οι ιαχές των πολέμων φθάνουν στις πόρτες μας, που ένας κίνδυνος καταστροφικός αιωρείται από πυρηνικές απειλές που εκτοξεύονται με μεγάλη ευκολία από τους «εμπόρους των Εθνών», που η οσμή του θανάτου μας κυκλώνει από παντού, ο παιάνας της νίκης κατά του θανάτου, «Χριστός Ανέστη!», είναι ίσως πιο επίκαιρος από ποτέ άλλοτε. Αρκεί να τον εννοήσουμε στο βάθος του, με ό,τι αυτό σημαίνει για όλους εμάς και τον καθένα προσωπικά.

Αυτό επιθυμούμε να προτρέψουμε την αγάπη σας εντονότερα αυτό το Πάσχα. Μέσα στο κλίμα της γενικότερης συγχύσως, ίσως και απαισιοδοξίας για κάποιους, αισθανόμαστε την ανάγκη, με την εφετεινή μας αυτή Πασχαλινή Εγκύκλιο, να ζητήσουμε «από φίλους και αδέλφια» προσευχή και περίσκεψη για όλα όσα μας πονούν και μας πληγώνουν, για όσα μας προβληματίζουν και μας αγχώνουν. Και ταυτόχρονα να επισημάνουμε, πως οφείλομε να ανανήψουμε, να αναστηθούμε, να συνεχίσουμε τον αγώνα, να παλέψουμε, να αντισταθούμε, να ζήσουμε αληθινά και όχι απλά να επιβιώσουμε.

Ο Χριστός μας σταυρώθηκε και αναστήθηκε «υπέρ της του κόσμου ζωής», και όλα όσα βιώσαμε και αυτήν τη Μεγάλη Εβδομάδα, μας υπενθύμισαν τα γεγονότα εκείνα, που απετέλεσαν την κορύφωση της αγάπης Του προς εμάς. Σήμερα, λοιπόν, γι' αυτό χαιρόμαστε· γιατί μπορούμε να ελπίζουμε πλέον στην αγάπη Του, που καταργεί το θάνατο. Γι' αυτό η Ανάστασή Του γίνεται δική μας εορτή, αφού «θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, άδου την καθαίρεσιν, άλλης βιοτής της αιωνίου

απαρχήν».

Εδώ θα υποχωρήσει ο δικός μας λόγος, γιά να ακουσθεί ο αγιοπατερικός λόγος του σύγχρονου μεγάλου Αγίου, του Αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, όπως ο ίδιος τον κατέθεσε γιά τον πνευματικό μας επιστηριγμό.

«Η Εκκλησία μας, λέγει ο άγιος, συνεχώς μας υπενθυμίζει την αιωνιότητα με τα μυστήρια, με τις ακολουθίες, με τα τροπάρια, με τους ύμνους, κυρίως με το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Την ώρα που κοινωνούμε, ο ιερέύς εύχεται στον καθένα, «εις άφεσιν αμαρτιών καί εις ζωήν αιώνιον».

Μέσα στην Εκκλησία βρίσκεται η σωτηρία. Όποιος είναι μέλος της Εκκλησίας δεν φοβάται το θάνατο – δεν υπάρχει θάνατος γιά όποιον είναι μέσα στην Εκκλησία του Χριστού. Γιά τον άνθρωπο που έχει μπε μέσα του ο Χριστός δεν υπάρχει ούτε θάνατος... Η ζωή δεν σταματά στον τάφο με τον θάνατο. Συνεχίζεται πέραν του τάφου με άλλη μορφή. Η μετάβαση στην άλλη ζωή γίνεται όπως ανοίγεις μια πόρτα καί βρίσκεσαι σε διπλανό χώρο, όπως περνάεις μια γέφυρα καί πάεις απέναντι. Κανονικά δεν πρέπει να λέμε «άλλη ζωή». Μία είναι η ζωή... Ο Παράδεισος είναι μέσα μας. Μην περιμένουμε να βρούμε κήπους με ολόδροσα λουλούδια καί αηδόνια. Αυτά είναι ανθρώπινες παρομοιώσεις. Ο Παράδεισος είναι ο Χριστός καί όποιος αγαπήσει τον Χριστό καί βάλει τον Χριστό μέσα του, έχει τόν Παράδεισο.... Όταν αγαπάεις τον Χριστό, τότε, παρόλη την αίσθηση της αμαρτωλότητας καί των αδυναμιών σου, έχεις τη βεβαιότητα ότι ξεπέρασες το θάνατο, γιατί βρίσκεσαι στην κοινωνία της αγάπης του Χριστού....». Όπως λέμε στην ακολουθία της θείας Μεταλήψεως: «Ου μέγεθος πταισμάτων, ουχ αμαρτημάτων πλήθος υπερβαίνει του Θεού μου την πολλήν μακροθυμίαν καί φιλανθρωπίαν άκραν».

Έτσι ο άγιος Πορφύριος μας παιδαγωγεί να ζήσουμε στον κόσμο αυτό, έχοντας ριζωμένη εντός μας τη χαρά της Αναστάσεως γιά να υπερβαίνομε τις δυσκολίες της καθημερινότητας καί να αγωνιζόμαστε γιά τον προσωπικό μας αγιασμό καί τη σωτηρία μας, λέγοντας: «Μία είναι η αλήθεια· θα φύγομε. Εδώ κάτω στη γη δεν θα μείνομε γιά πάντα.... Στόχος μας η αιώνια ζωή. Γι' αυτό πρέπει οπωσδήποτε να ετοιμαστούμε. Καί το μυστικό είναι ότi, όταν ετοιμαστούμε, θα είμαστε ευτυχείς, δεν θα φοβόμαστε, αλλά θα περιμένουμε με χαρά να πάμε στο ανέσπερον φως».

Αυτό το δώρο μας έκανε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, να μπορούμε να πιστεύομε, να ελπίζομε καί να αγαπούμε. Να ανασταινόμαστε καθημερινά από τις πτώσεις μας, γιά να συναναστηθούμε καί να συνδοξασθούμε μαζί Του στη Βασιλεία Του. Με αυτούς τους παλμούς της αιωνιότητας διερχόμαστε τη ζωή μας, προπέμπομε τους κεκοιμημένους αδελφούς μας καί ετοιμαζόμαστε γιά τη δική μας διάβαση από τα πρόσκαιρα στα παντοτινά. «Μηδείς φοβείσθω θάνατον· ηλευθέρωσε γαρ ημάς ο του Σωτήρος θάνατος. Ανέστη Χριστός καί νεκρός ουδείς επί μνήματος· Χριστός

γαρ εγερθείς εκ νεκρών απαρχή των κεκοιμημένων εγένετο». (Ιωάννου Χρυσοστόμου, Κατηχητήριος Λόγος).

Αυτή είναι καί η δική μας Πατρική ευχή, όπως καί του προκατόχου μας, Αρχιεπισκόπου Ειρηναίου, προς όλους: να ζούμε χρόνια αιώνια, όχι απλά «χρόνια πολλά». Να ζούμε την Ανάσταση καθημερινά καί η ύπαρξή μας να είναι σταθερά προσανατολισμένη στην αιώνια διάβασή της «εκ του θανάτου εις την ζωήν». Αληθώς Ανέστη ο Κύριός μας. Καλή Ανάσταση καί σε εμάς.

Με πατρικές ευχές

καί την αγάπη του Αναστάντος Κυρίου μας

Ο Αρχιεπίσκοπος

† Ο Κρήτης Ευγένιος